

Limburgers in Wijk aan Zee

Aan het Tata Steel Chess Tournament in Wijk aan Zee namen ook dit jaar enkele tientallen Limburgers deel. Enkele fragmenten van Guido Royakkers en Joost Heltzel.

Beiden zijn lid van de vereniging 't Pionneke uit Roermond. Ze deden, samen met de nodige clubgenoten, vorige maand in Wijk aan Zee mee aan de tienkampen (tien spelers, dus negen partijen; één partij per dag).

Arlette van Weersel - Guido Royakkers

ZIE DIAGRAM 1

42...Kf6 43.Te3 Lc4! 44.h3 Tfi+ 45.Kh2 Ld5 46.Ta6+ Kg7 47.Ta7+

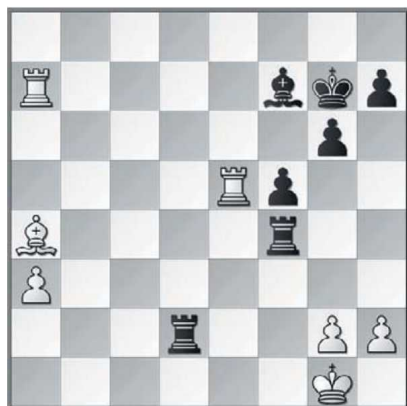

Diagram 1

Kh6 48.Tg3 Tff2

48...f4 was het beste, maar zwart heeft de weg naar de winst op zijn manier toch wel weten te vinden 49.h4 f4 50.Tg5 Txg2+ 51.Txg2 Txg2+ 52.Kh3 f3 53.Lb5 Le6 mat (0-1)

Guido Royakkers - Hans Galje

ZIE DIAGRAM 2

16.d4!

De witte d-pion begint zijn kruistocht.

16...Tc8 17.d5 Pg5 18.d6

Diagram 2

Een echte doorzetter, die d-pion, die driemaal op rij heeft mogen zetten en inmiddels voor een stelling heeft gezorgd die voor zijn 'ploeg' zeer gunstig is.

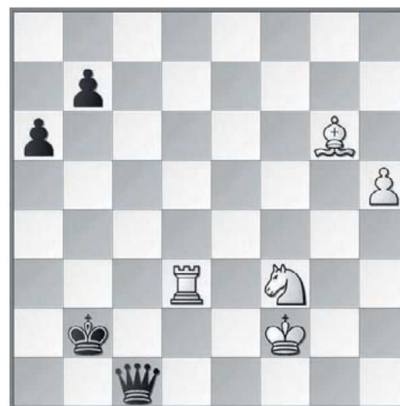

Diagram 3

18...Txc1 19. dxe7 Dxe7

Het einde is simpel. Wit wint materiaal. 20. Pxc5 fxc5 21. Dd2 Txc1 22. Tdxc1 Df7 23. Dxa5 Dxf2+ 24. Kh1 (1-0)

Joost Heltzel - Arjan Wijnberg

ZIE DIAGRAM 3

In een zeer ingewikkelde partij met wisselende kansen heeft wit al tijden een toren en twee lichte stukken voor een dame en pion. Een pionnenrace resteert.

42. Td2+

Wit blokkeert met tempowinst de diagonaal c1-h6 zodat hij met zijn vrijpion op kan rukken.

42...Ka3 43. h6 Dc5+ 44. Td4

Zwart kan niet profiteren van de penning. Promotie is onvermijde-

lijk. 44...b5 45. h7 Df8 46. Te4 b4 47. Te8 Dc5+ 48. Te3+ (1-0).

Wim Berden uit Grathem, lid van schaakvereniging 't Stokpaardje in Maasbracht, heeft buiten het schaken nog een hobby: kunstwerken maken. In het gebouw van Proteion Welzijn aan de Dorpstraat 32 in Baexem is een expositie ingericht met (zeventien) werken van Berden. De openingstijden zijn van maandag tot en met donderdag 8.30 tot 17.00 uur; op vrijdag van 8.30 tot 12.00 uur. De werken zijn zeer divers: portretten, landschappen en stillevens. Gebruikte materialen zijn potlood, houtskool, pastels, acrylverf op doek. Ook hangt er (uiteraard!) een schaakschilderij.

De haan van DJC kraait victorie

Het eerste team van DJC Stein speelde zaterdag jl. in Veenendaal. Men schaakte in het lokaal van de plaatselijke kinderboerderij (inclusief haan, die wat laat was opgestaan en pas in de middag met kraaien begon).

Welke haan kraaide victorie? Die van DJC! De club uit Stein staat nu 5e in de tweede klasse D van de KNSB-competitie. Zo'n hoge notering 'belonen' we met het tonen van een aantal mooie fragmenten van DJC van dit seizoen.

Wit: Diana Dalemans, 1953 (DJC 1)
Zwart: John Havermans, 2051 (Bergen op Zoom)
KNSB-competitie, klasse 2D
ZIE DIAGRAM 1

Diana Dalemans is met een goed seizoen bezig. Ze speelde op bord 8 met wit tegen John Havermans maar had weinig ontzag voor de 100 ELO punten meer van haar tegenstander. Diana creëerde veel dreigingen op de damevleugel middels een paar sterke pionnen en had tevens een "wedge" op d6. Uiteindelijk ging pion d6 verloren, maar toen was de stelling reeds gewonnen.

35.Kc5 g4 36. Kb6 gxf3 37. gxf3 Kxd6 38.Td1+ Ke6 39.Kc7 Txb7+

40.Kxb7 c5 41.Kb6 c4 42.Kb5 c3 43.Tc1 (1-0)
Wit: Gert de Rooij, 2061 (HMC Calder 2)
Zwart: Jeroen Schilperoort, 1903 (DJC 1)
KNSB-competitie, klasse 2D, 25-09-2010
ZIE DIAGRAM 2

Zwart heeft zojuist e5 gespeeld. Het witte paard heeft geen goed veld

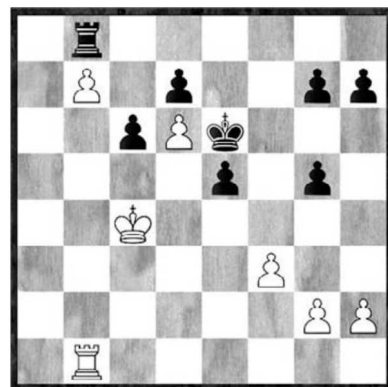

Diagram 1

meer. Op Pf3 heeft zwart natuurlijk e4, maar ook het gespeelde 20.Pc2 heeft een ernstig probleem, namelijk 20...Lf5 en na elke zet kan wit slaan op c2 en als wit terugneemt gaat het paard op c4 middels b5 verloren. Wit speelt direct 21.Dc3 b5 en hoewel het nog even duurde is de winst van Jeroen niet meer in gevaar geweest. 22.Txa6 bxc4 23.Lxc4 Pe4 24.Da5 Pd6 25.Pa3 Pxc4 26.bxc4 Dc7 27.Da4 Tfd8 28.Tc1 Ld7 29.Pb5 Dc5 30.Ta5 Lf8 31.Da2 Lxb5 32.Txb5 Dxb5 33.cxb5 Txc1+ 34.Kh2 Tcc8 35.Kg3 Tb8 36.Dc4 Td6 37.Dc5 Tdb6 38.Dc7 Txb5 39.e4 T8b7 40.Dc8 Kg7 41.h4 h5 42.Kh3 Le7 43.g4 Tb3+ 44.Kg2 hxg4 45.h5 Tb8 46.Dxg4 T3b6 47.Dd7 Te6 48.hxg6 Txb6+

Diagram 2

49.Kf1 Lg5 50.Ke2 Tb2+
ZIE DIAGRAM 3

Kd1 en Kd3 verliezen direct. Wit koos voor 51.Kf1 maar met het sterke Lh4 kon wit direct opgeven (0-1)

Wit: Tim Mazajchik, 2156 (HMC Calder 2)
Zwart: Ynze Mengerink, 2103 (DJC 1)
KNSB-competitie, klasse 2D, 25-09-2010

ZIE DIAGRAM 4
Dit is een gunstig eindspel voor zwart, maar toch zit er een gevaarlijke witte dreiging in en moet zwart het nauwkeurig spelen. Wit kan eenvoudig de toren terugverdienen,

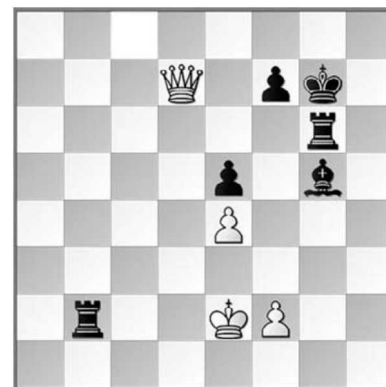

Diagram 3

maar het handhaven van de penning is natuurlijk veel sterker. Er lijkt een soort eeuwige penning te zijn ontstaan en als de witte koning gewoon naar d4 loopt, is de zwarte toren verloren. Daarnaast heeft wit ook nog de optie om met f4 en e4 e5+ direct de toren te winnen. Zwart heeft echter een ijzersterke manoeuvre om de winst binnen te halen. Na 29...Le2 30.e4 Lb5 geeft wit op (0-1).

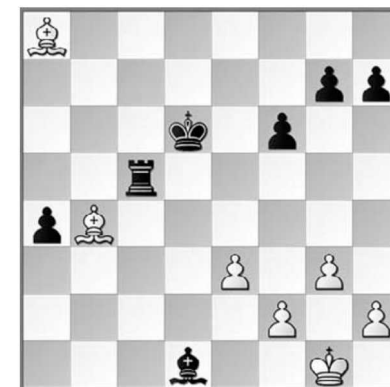

Diagram 4

Paul van der Sterren kijkt terug (I)

Grootmeester Paul van der Sterren gaf tijdens het Mediaan snelschaaktoernooi in Heerlen een lezing over zijn leven als beroepsschaker en de schaakwereld in het algemeen.

We besteden op deze plaats in enkele afleveringen aandacht aan de lezing van Limburgse sterkste schaker ooit, die terugkeek op zijn schakersleven en daarbij zijn gehoor een mooi in-kijkje gaf.

Paul van der Sterren (1956, Venlo) werd al op zijn vijftiende, in 1971, voor het eerst Kampioen van Limburg. Dat kunststukje herhaalde hij in 1972, 1973 en 1974. Dat hij niet nog meer Limburgse titels veroverde, komt doordat hij gauw genoeg uitvloog. Hij ging op zijn achttiende rechten studeren in Amsterdam. De keuze voor de hoofdstad maakte hij vooral omdat het echte, grote Nederlandse schaakleven zich in en rond Amsterdam afspeelde en van dat schaakleven wilde hij dolgraag deel uitmaken. Hij is in die regio altijd blijven hangen. Hij is momenteel nog woonachtig in Amstelveen, waar hij de voordeur, de schaakliefde - en nog veel meer - deelt met Hanneke van Parreren, een sterk schaakster. Paul van der Sterren voelt nog altijd een sterke

band met Limburg - en vooral Venlo - en is dan ook regelmatig in onze provincie te vinden. Hij is hier een graag geziene gast. Vandaar dat hij regelmatig wordt uitgenodigd. Zo vroeg de schaakvereniging Voerendaal, organisator van het Mediaan snelschaaktoernooi in Heerlen van afgelopen zaterdag, hem voor een lezing. Van der Sterren ging daar graag op in. Hij wist zijn gehoor bijna anderhalf uur lang te boeien. Hij is niet iemand van grappen en grollen en flitsende presentaties, maar staat wel garant voor een nuchter en interessant betoog. Van der Sterren is de enige Limburger die het tot grootmeester heeft geschopt. Nationale en internationale bekendheid kreeg hij in 1975 toen hij op het Europees jeugdkampioenschap de derde plaats veroverde. Definitief vestigde hij zijn naam in Nederland door kampioen van Nederland te worden in 1985 en 1993. Hij is de enige Limburger die beroepsschaker is geweest. Hij kon zich zelfs al heel jong uitstekend bedruipen van zijn schaakinkomsten, niet alleen omdat hij her en der de

nodige geldprijzen wegsleepte maar ook omdat hij niet veeleisend was. Hij had slechts zeer geringe materiële behoeften. Over de keuze om beroepsschaker te worden zei Van der Sterren in de lezing dat het eigenlijk geen keuze was, maar dat het hem 'overkwam'. Het ging vanzelf. Van der Sterren: „De ontdekking van dit fascinerende spel, de opwindende van de wedstrijden, het als jongetje binnendringen in de wereld van de grote mensen, de openbaring van de schaakliteratuur en vooral de successen in wedstrijden en toernooien, veranderden

mijn leven in een paar jaar tijd van dat van een gewone scholier in dat van een schaker. Het was geen beslissing die ik nam, het was iets dat me overkwam. Te vergelijken, denk ik, met wat wel een roeping wordt genoemd. Ik werd de schaakwereld in geroepen en geen haar op mijn hoofd die eraan dacht om daar nee tegen te zeggen.”

De schaker in Van der Sterren had de regie over zijn leven volledig in handen. Hij maakte niet de keuze tussen het beroep schaker of een ander beroep. Hij was schaker en bleef schaker, een schaker die er zijn geld mee ging verdienen. Hij had inkomsten uit toernooien (start- en prijzengelden), clubwedstrijden (clubs betalen spelers om voor hun vereniging uit te komen)

en schaakredactioneel werk. Zijn beste schaakjaren had hij begin jaren negentig. In 1993 zat hij dicht tegen de wereldtop aan. Hij plaatste zich voor de kandidatenmatches die de uitdager van de wereldkampioen moesten opleveren. Daar waren nog twaalf spelers voor in de race (zes matches dus). Van der Sterren speelde een match tegen Gata Kamsky, maar moest in de Amerikaan van Russische afkomst zijn meerdere erkennen (2½-4½). Van der Sterren ziet het als een absoluut hoogtepunt dat hij zo ver wist te komen. Dit had immers, behalve Euwe en Timman, geen andere Nederlander ooit bereikt. Maar tegelijkertijd was het een keerpunt. Tijdens de lezing zei hij hier over: „Ik kon gewoon niet meer verder omhoog en of je het nu wil of niet, dat verandert iets in je motivatie. Ik was toen 37 en op die leeftijd begint het voor de meeste topsporters - en dus ook voor de topschakers - steeds moeilijker te worden om zich te meten met de concurrenten die tien, vijftien en zelfs twintig jaar jonger zijn. En het wordt dan ook steeds moeilijker om de motivatie op te brengen om altijd weer van die ultieme inspanningen te leveren.”

(Volgende week meer)